

Hellen Rinell
637 Shinsaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 133.

Göteborg den före dan 1961.

Käraste Lilla Hella!

Ett gott slut på detta underliga år önskar jag er hjärtligt!
Om jag skulle knacka ner några rader till dej, även om det inte blir så många.
Det är lördag kväll kl. 20.25. I morron förmiddag 11.20 far vi till Borås.
I går fick jag kr. 50:- från Hedvig, vilket belopp jag då satte in på din bok.
Hon skriver: "Med detta sänder jag kr. 50:- för Oscar & Hellen & tidningen!"
Julklapparna har redan börjat dugga. I går fick jag Evas och Roys vackra bröl-
lopskort. Dessutom fick jag "Det Bästa" för 1962. Jag sa ju till honom på sin
tid att han inte längre skulle uppvakta mej med denna gåva, då han nu hade sitt
hem och allt att tänka på. Men dom gör ju inte som man säger.
Jag har gjort det bekymmerslöst med julklapparna i år. Alla har fått en peng
Boråsarna har fått den i förväg, för att dom skulle kunna köpa till sej och barna
vad dom ville ha. Men det hindrar ju inte att jag har en stor resväska full med
paket. Det är 2 å 3 st. till var och en av dom sex. Alltsammans kostar mej
mellan 5:- och 10:- kronor. Men du ska tro att det är snygga paket och nästan
alla är kartonger. Jag tycker nog att dom ser ut att kosta från 3:75 till 8:90
pr st. Vackert omslagspapper ska du se. Som du väl vet så gör man sitt bästa
för sina nära och kära. Inte sant?
Så en sak, som jag inte hade tänkt igenom, då jag skrev mitt förra brev. Det
gäller skrivbordsuppsatsen. De pengar som du betalar för den får du behålla och
använda på något sätt för era studenter.
En annan sak, som jag skulle ha frågat dej om då du var här! Om jag skulle sälja
min kamferkista, vad kan jag begära för den? Den gav jag 500:- för vill jag
minnas. Men den ska jag tjäna mycket pengar på om jag skall avhända mej den.
Den är ju det enda verkligt fina som jag har kvar, då jag nu sålt skrivstället.
Med detta är inte sagt att jag säljer den. Men om - - - Jag har ju 1 urna,
eller vad den skall kallas, som jag fick av Ebba och Ludde på min 60-årsdag.
Cloisone menar jag. Och du förstår att uppsatsen hade jag inte sålt till någon
annan än dej. Inte till Berney själv. Jag förstår att ni tänker ge dom eller
honom det. Så då så!
Nu är jag spänd på att få veta vad Oscar har att säga om den där räkningen från
Carey Kingsgate Press för juni månad. Jag har inte fått något svar på mitt brev
av den 13 nov. Jag skall skriva till dom igen när jag har fått besked från dej.
Kanske har dom skrivit direkt till er om saken?
I söndags morse ringde David Börjesson och sa att "Ester har nog inte så långt
kvar att leva!" Då verkade det som om hon var alldeles slut. Senare har hon ver-
kat lite piggare, men bättre kan man nog inte säga. Jag har talat med honom i
dag för att ha något att säga dej och David om Esters hälsotillstånd. Hon har
fått flera blodöverföringar och f. n. ligger hon nästan ständigt med dropp av
skilda slag. Professorerna, som har hand om henne, vill försöka hjälpa upp
allmäntillståndet först. Hon låg först i 20 dagar på Karlanderska och sedan
förde dom henne till Sahlgrenska, där hon alltfört ligger. Hon vill ju hem till
David, säger hon. Men nu har nog läkarna så pass grepp om henne med familjens
goda vilja, så hon får stanna på sjukhuset. Ester har ju annars alltid haft
"förmånen" att göra som hon vill, vilket betyder att hon nog hela livet miss-
skött sej. Dom röntgade henne en hel del innan hon lämnade Karlanderska. Och
dom ska väl fortsätta med sånt antar jag så småningom. David sa att för de 20
dagarna på Karl. fick han en räkning på över kr. 2.000:-- 55:- kr. om dan kos-
tar det. Men så tillkommer stora summor för varje liten småsak. Usch då!
Lyddan låg väl där i flera månader. Tänk att folk kan kosta på sej så mycket
pengar, då det finns så bra andra möjligheter. På Sahlgrenska kostar väl en-
skilt rum inte mer än 25:- eller 30:- kronor, om jag migns rätt. Och då är allt
inräknat däri. Ester har ju någon av de sina hos sej varje natt. Ester B., Inge
gerd och Kerstin byts väl om och kanske fler. De är me te å ha det bra.
David bad apt jag skulle hälsa er så hjärtligt. Han sköter firmans bokföring

och säljer en del konst också, på telefon. Och han håller reda på och kontrollerar dom i affären osv. Det är bra gjort av en 80-åring.

I lördags och i går var jag hos Frida. Hon ligger nog jämt nu, så vitt jag förstår, och är mycket svag. De båda sista gångerna jag varit där har jag haft med mej 4 halvvar konserverade persikor med säs. Jag har liksom mosat dom och matat henne. Och det har gått i henne. Hon har varit tämligen vaken då, men jag vet inte om hon varit medveten om att jag varit där. Men kanske att någon varit hos henne. Hon ler så vackert fastän ögonen är så dunkla. Men rätt vad det är så ryter hon och pratar om galenskaperna, som hon säger och att Vaggarna spricker. Detta sista upprepar hon jämt. Hon ligger nu på ensamt rum. Och det är så skönt då man kommer dit att få vara fri från dom kandra på avdelningen.

På den avdelning där Frida var först låg en patient, som var som en stor klump. Bortåt 50 år antar jag. Hon har en så förtjusande fin och god mamma, som far dit varje dag, tror jag. En gång pratade jag lite med henne och fick då veta att hennes enda barn hade fått en hjärnblödning vid 4-5 års ålder. Under alla år har

mamman eller föräldrarna skött henne hemma tills för något halvår eller år sedan, då då pappan dog. Då orkade mamman inte längre och hon fick komma in på Lillhagen. Vilka människoöden!

I senaste brevet säger David att Ester Fryxell genomgått en stor operation. Dom har tagit ena bröstet och ett stycke upp under armhålan. Stackars dom!

Det tycks vara väl fördelat med lidanden av alla de slag. Det är ju alldeles för gott att man går omkring och är så här pass frisk som en annan är. Och som ni är. Ester och jag är nog lika gamla.

Ja, så får det väl vara slut med Jobs-posterna och annat för i dag. Utom ett gott slut, som jag redan önskat er, så ska ni väl ha ett RIKTIGT BRA NYTT ÅR också. Det tycker med de käraste hälsningar

Dalström